

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-01-09 Nr. 429-10
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. spalio 10 d. eismo įvykio metu buvo apgadinta pareiškėjui priklausanti transporto priemonė *Audi A6* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – automobilis *Audi A6*). Eismo įvykio kaltininkės automobilis *Audi A3* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – automobilis *Audi A3*), važiuodamas atbuline eiga, sugadino automobilį *Audi A6*. Eismo įvykio kaltininkės automobilio *Audi A3* valdytojo civilinė atsakomybė eismo įvykio metu buvo apdrausta draudiko, todėl draudikas pagal sudarytą transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCAPD) sutartį pradėjo įvykio bylos administravimą.

Žalos administravimo metu buvo nustatyta, kad automobilio *Audi A3* vairuotoja yra pareiškėjo sutuoktinė. Draudikui buvo pateikti automobilių *Audi A3* ir *Audi A6* registracijos liudijimai, pareiškėjo ir eismo įvykio kaltininkės santuokos sudarymo įrašas. Iš šių dokumentų buvo nustatyta, jog automobilis *Audi A3* buvo registruotas pareiškėjo sutuoktinės vardu 2023 m. rugpjūčio 16 d., o automobilis *Audi A6* – registruotas pareiškėjo vardu 2021 m. liepos 15 d. Pagal santuokos sudarymo įrašą, pareiškėjas ir pareiškėjo sutuoktinė sudarė santuoką 2019 m. rugpjūčio 10 d.

2025 m. spalio 14 d. draudikas raštu pareiškėją informavo apie sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, nes draudimo išmokos pagal TPVCAPD sutartis nemokamos, kai vienas iš sutuoktinių padaro žalą sutuoktinių bendrajai jungtinei nuosavybei.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir 2025 m. spalio 14 d. pateikė draudikui pretenziją. 2025 m. spalio 27 d. draudikas pareiškėjui pateikė atsakymą į pretenziją, jame nurodė, kad sprendimas keičiamas nebus.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą pripažinti įvykį draudžiamuoju ir atlyginti pareiškėjo automobiliui dėl eismo įvykio padarytą žalą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas pakartojo sprendime nemokėti draudimo išmokos ir atsakyme į pretenziją išdėstytus argumentus ir prašė pareiškėjo reikalavimą laikyti nepagrįstu. Anot draudiko, apgadintas automobilis *Audi A6* įgytas santuokos metu ir yra pareiškėjo ir jo sutuoktinės (eismo įvykio kaltininkės) bendroji jungtinė nuosavybė. Automobiliui *Audi A6* padaryta žala laikytina žala sau ir ją atlyginanti draudimo išmoka, pagal TPVCAPD įstatymo 3 straipsnio 2 dalį, nemokama.

Draudikas nurodė, kad surinko pakankamai duomenų ir pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju, todėl prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų.

Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti pareiškėjui draudimo išmokos, atlyginančios 2025 m. spalio 10 d. eismo įvykio metu padarytą žalą automobiliui, pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti, ar draudiko sprendimas atitinka privalomojo civilinės atsakomybės draudimo reguliavimą ir yra pagrįstas.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuoja TPVCAPD įstatymas.

Pagal TPVCAPD įstatymo 3 straipsnio 1 dalį, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu apdraudžiama draudimo sutartyje ir (ar) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo liudijime (polise) (toliau – draudimo liudijimas) nurodytą transporto priemonę naudojančių transporto priemonių valdytojų civilinė atsakomybė už žalą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą atvejį.

Vadovaudamiesi TPVCAPD įstatymo 3 straipsnio 2 dalimi, šio įstatymo nustatyta tvarka nei draudikas, nei Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras nemoka išmokos, kai žala padaryta draudžiamąjį įvykį sukėlusiai transporto priemonei, joje esančiam turtui, kitam už žalą atsakingo transporto priemonės valdytojo turtui ir draudžiamąjį įvykį sukėlusiam vairuotojui.

Nagrinėjamu atveju draudikas atsisakė mokėti draudimo išmoką, remdamasis TPVCAPD įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta išimtimi, tokią savo poziciją grįsdamas aplinkybe, jog automobilis *Audi A6* buvo įsigytas santuokoje (pareiškėjo ir eismo įvykio kaltininkės – jo sutuoktinės).

Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.88 straipsnio 1 dalies 1 punkte yra nustatytas turto, įgyto po santuokos sudarymo abiejų sutuoktinių ar vieno jų vardu, teisinis režimas: toks turtas laikomas bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, preziumuojama, kad turtas yra sutuoktinių bendroji jungtinė nuosavybė, kol nėra įrodyta, kad turtas yra vieno sutuoktinio asmeninė nuosavybė. Prezumpcijos, kad tam tikras turtas yra asmeninė sutuoktinių nuosavybė, teisės aktuose nėra nustatytos.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas, nors žinojo draudiko sprendimo motyvus, jokių duomenų, paneigiančių minėtą prezumpciją, t. y. pagrindžiančių, kad automobilis, už kuriam padarytą žalą prašoma išmokėti draudimo išmoką, nelaikytinas bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe ir priklauso jam asmeniškai (dėl to, kad buvo sudaryta vedybinė ar kitokia sutartis, kurioje numatytas kitoks turto teisinis režimas, ar kitais pagrindais), kreipdamasis į Lietuvos banką nepateikė. Atvirkščiai, kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas patvirtino, kad automobilis buvo įgytas santuokoje ir yra bendroji jungtinė jo ir jo sutuoktinės nuosavybė. Taigi, nagrinėjamu atveju nekilo ginčo dėl to, kad automobilis *Audi A6* laikytinas pareiškėjo ir eismo įvykio kaltininkės (pareiškėjo sutuoktinės) bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės objektu.

Pažymėtina, kad Lietuvos bankas 2023 m. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo nagrinėjimo ataskaitoje (toliau – Ataskaita) nurodė, kad bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe priklausančios transporto priemonės sugadinimas patenka į TPVCAPD sutarties draudimo apsaugos taikymo išimtis. Ataskaitoje laikomasi nuomonės, kad jei sugadintas automobilis sutuoktinio nebuvo įsigytas prieš santuoką ar kitais pagrindais, šiam automobiliui nėra nustatytas kitoks teisinis režimas, vertinama, kad žalą padariusiam asmeniui sugadintas automobilis priklausė bendrosios jungtinės nuosavybės teise. Sugadinto automobilio vienam iš sutuoktinių asmenine nuosavybe priklausymo faktą turi įrodyti reikalavimą išmokėti draudimo išmoką teikiantis asmuo. Jei nėra nuginčyta, kad atsakingas už eismo įvykio kilimą asmuo žalą padarė bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe priklausančiai transporto priemonei, bus vertinama, kad žala buvo padaryta eismo įvykio kaltininko turtui ir draudimo išmoka nebus mokama. Pažymėtina, kad iš esmės analogiškos pozicijos laikomasi ir teismų praktikoje¹.

¹ Vilniaus apygardos teismo 2015 m. vasario 26 d. sprendime civilinėje byloje Nr. 2A-1290-450/2015 vertintos aplinkybės, kai vieno sutuoktinio valdoma transporto priemone buvo apgadinta kito sutuoktinio valdoma transporto priemonė. Teismas laikėsi pozicijos, kad, esant situacijai, kai eismo įvykio metu vienam sutuoktinių padarius žalą kitai transporto priemonei, priklausančiai sutuoktiniams bendrosios jungtinės nuosavybės teise, draudimo išmoka, remiantis TPVCAPD įstatymo 3 straipsnio 2 dalimi, nemokama.

Atsižvelgiant į teisės aktuose nustatytą reglamentavimą, susiformavusią ginčų nagrinėjimo praktiką, taip pat į tai, kad ginčo atveju nebuvo paneigta bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės prezumpcija, ir kitus minėtus bylos duomenis, konstatuotina, kad draudiko sprendimas nemokėti pareiškėjui draudimo išmokos, atlyginančios dėl 2025 m. spalio 10 d. eismo įvykio atsiradusios žalos automobiliui *Audi A6*, laikytinas pagrįstu, o pareiškėjo reikalavimas laikytinas nepagrįstu ir atmestinu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis